

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.108/3
van 21 april 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 13 november 2011 betreffende vervoerbare drukapparatuur, wat betreft noodsituaties’

Op 24 maart 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 13 november 2011 betreffende vervoerbare drukapparatuur, wat betreft noodsituaties’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 31 maart 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pieter VAN CLEYNENBREUGEL, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 april 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Richtlijn (EU) 2024/2749¹ laat lidstaten toe om, in geval van crisissituaties waarbij de Raad de noodfase voor de interne markt activeert overeenkomstig artikel 18 van verordening (EU) 2024/2747 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2024 ‘tot vaststelling van een kader van maatregelen in verband met noodsituaties op de interne markt en met de veerkracht van de interne markt en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2679/98 van de Raad’, te verzekeren dat crisisrelevante goederen voldoende snel op de markt kunnen worden gebracht zonder door langdurige overeenstemmingsbeoordelingsprocedures te worden vertraagd. Daartoe voorziet de bij artikel 3 van richtlijn (EU) 2024/2749 gewijzigde richtlijn 2010/35/EU² in noodprocedures waarbij, onder meer, aanvragen voor de conformiteitsbeoordeling van als crisisrelevante goederen aangemerkte vervoerbare drukapparatuur met voorrang worden behandeld en waarbij lidstaten tijdelijke vergunningen kunnen verlenen voor vervoerbare drukapparatuur waarvoor de conformiteitsbeoordelingsprocedures nog niet zijn uitgevoerd.

Ter omzetting van de voormelde richtlijn (EU) 2024/2749 (artikel 1 van het ontwerp) strekt het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het koninklijk besluit van 13 november 2011 ‘betreffende vervoerbare drukapparatuur’ (artikelen 2 en 3). Aan artikel 2 van dat koninklijk besluit worden een aantal definities toegevoegd (artikel 2) en er wordt in een hoofdstuk 5/1 voorzien, dat bestaat uit de ontworpen artikelen 54/1 tot 54/14 (artikel 3), waarin de noodprocedures worden geregeld. Het toepassingsgebied van die noodprocedures wordt bepaald (ontworpen artikel 54/1) en er wordt voorzien in een prioritering van aanvragen voor een overeenstemmingsbeoordeling van vervoerbare drukapparatuur die als crisisrelevant goed wordt aangemerkt (ontworpen artikelen 54/2 tot 54/5) en in een afwijking van de overeenstemmingsbeoordelingsprocedures die de betrokkenheid van een aangemelde instantie vereisen (ontworpen artikelen 54/6 tot 54/12). Markttoezichtautoriteiten worden opgedragen om voorrang te geven aan de markttoezichtactiviteiten voor vervoerbare drukapparatuur die als crisisrelevant goed wordt

¹ Richtlijn (EU) 2024/2749 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2024 ‘tot wijziging van de Richtlijnen 2000/14/EG, 2006/42/EG, 2010/35/EU, 2014/29/EU, 2014/30/EU, 2014/33/EU, 2014/34/EU, 2014/35/EU, 2014/53/EU en 2014/68/EU en tot invoering van noodprocedures voor conformiteitsbeoordeling, vermoeden van conformiteit, vaststelling van gemeenschappelijke specificaties en markttoezicht in geval van noodsituaties op de interne markt’.

² Richtlijn 2010/35/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2010 ‘betreffende vervoerbare drukapparatuur en houdende intrekking van Richtlijnen 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG en 1999/36/EG van de Raad’.

aangemerkt en om alles in het werk te stellen om bijstand te verlenen aan andere markttoezichtautoriteiten tijdens een noodsituatie (ontworpen artikelen 54/13 en 54/14).

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 1, eerste lid, van de wet van 18 februari 1969 ‘betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg’. In die bepaling wordt de Koning (thans: de Vlaamse Regering) gemachtigd om inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg, alle vereiste maatregelen te treffen ter uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en uit de krachtens deze genomen internationale akten, welke maatregelen de opheffing en de wijziging van wetsbepalingen kunnen inhouden.³

BEVOEGDHEID

4. Luidens artikel 6, § 1, X, eerste lid, 13°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ zijn de gewesten bevoegd voor de reglementering inzake het vervoer van gevaarlijke goederen en uitzonderlijk vervoer over de weg, met uitsluiting van de regelgeving inzake nucleair vervoer, het vervoer van explosieven en het vervoer van dierlijke stoffen die een gevaar vormen voor de bevolking. In de toelichting bij het voorstel dat tot de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ heeft geleid, werd uitdrukkelijk gesteld dat het “in elk geval” gaat over de materies die worden geregeld in, onder meer, het koninklijk besluit van 13 november 2011, tot wijziging waarvan het ontwerp strekt.⁴

Luidens artikel 6, § 1, X, eerste lid, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zijn de gewesten bevoegd voor de regels van politie over het verkeer op waterwegen, met uitsluiting van de regelgeving inzake het vervoer van dierlijke stoffen die een gevaar vormen voor de bevolking, het vervoer van radioactieve stoffen en het vervoer van ontplofbare stoffen. De Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, oordeelde dat die bevoegdheid ook de reglementering van het vervoer van gevaarlijke stoffen over de binnenwateren omvat, met inbegrip van de in het koninklijk besluit van 13 november 2011 geregelde aangelegenheid, in zoverre het betrekking heeft op het vervoer over de binnenvaart.⁵

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat het Vlaamse Gewest bevoegd is voor de omzetting van de bij artikel 3 van richtlijn (EU) 2024/2749 gewijzigde richtlijn 2010/35/EU, in

³ Luidens artikel 1, derde lid, van de wet van 18 februari 1969 geldt deze wet niet voor de verplichtingen die voortvloeien uit de verordeningen en de richtlijnen die uitgevaardigd zijn in toepassing van artikel 103 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). Richtlijn (EU) 2024/2749 werd evenwel genomen op grond van de artikelen 91 en 114 van het VWEU.

⁴ *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 136.

⁵ RvS 17 september 2019, nr. 245.463 en RvS 9 juni 2020, nr. 247.738.

zoverre die richtlijn betrekking heeft op het vervoer van vervoerbare drukapparatuur over de weg en de waterwegen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In de rubriek ‘Vormvereisten’ in de aanhef moet zowel de datum van het overleg met de gewestregeringen⁶ als de datum van het overleg met de federale overheid worden vermeld.⁷

Artikel 3

6.1. Luidens het ontworpen artikel 54/3 van het koninklijk besluit van 13 november 2011 behandelen de gemachtigde instanties alle aanvragen voor overeenstemmingsbeoordeling van vervoerbare drukapparatuur met voorrang, ongeacht of die aanvragen voor of na de activering van de noodprocedures zijn ingediend.

Artikel 33ter, lid 2, van richtlijn 2010/35/EU, ingevoegd bij artikel 3 van richtlijn (EU) 2024/2749, tot omzetting waarvan dat artikel strekt, bepaalt evenwel dat de aangemelde instanties *alles in het werk stellen* om alle aanvragen voor conformiteitsbeoordeling van vervoerbare drukapparatuur met voorrang te behandelen, ongeacht of die aanvragen voor of na de activering van de noodprocedures zijn ingediend.

In zoverre de ontworpen regeling in een verplichting voorziet om aanvragen met voorrang te behandelen, lijkt die dan ook verder te gaan dan wat de voormelde richtlijnbeoordeling vereist. Gevraagd of dit de bedoeling is, verklaarde de gemachtigde:

“Het is niet de bedoeling dat de verplichting in het ontworpen artikel 54/3 strenger is dan die voorzien in artikel 33ter, lid 2, van richtlijn 2024/2747. De tekst zal als volgt worden aangepast:

⁶ De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende: “Overeenkomstig artikel 6, § 3bis, 6° BWHI wordt er overleg gepleegd tussen de betrokken Regeringen en de betrokken federale overheid over het vaststellen van de regels van politie over het verkeer op waterwegen. Uit bijgevoegde notificatie blijkt dat het overlegcomité heeft vastgesteld dat het vereiste overleg, overeenkomstig de BWHI heeft plaatsgevonden op 8 maart 2026. Tijdens het overleg werden geen opmerkingen geformuleerd op het ontwerp. Artikel 6, § 2, 5° BWHI zegt dat de betrokken Regeringen onderling overleg moeten plegen wat betreft de reglementering inzake het vervoer van gevaarlijke goederen en uitzonderlijk vervoer over de weg, met uitsluiting van de regelgeving inzake het vervoer van dierlijke stoffen die een gevaar vormen voor de bevolking, het vervoer van radioactieve stoffen en het vervoer van ontplofbare stoffen. Aan de overlegverplichting zoals die waarin artikel 6, § 2, 5° BWHI voorziet, zijn geen formele vormvereisten verbonden. Ze heeft tot doel de overheid die de beslissingsmacht heeft, te verplichten rekening te houden met de opvatting van een andere overheid, zonder dat evenwel de beslissende overheid haar vrijheid van handelen verliest. Er is sprake van overleg als de overheden waarmee moet worden overlegd, minstens een reële mogelijkheid krijgen om opmerkingen te maken over het ontwerp waaromtrent het overleg plaatsvindt. Gelet op het feit dat alle betrokken gewestregeringen deel uitmaken van het overlegcomité dat op 8 maart 2026 over dit ontwerp heeft overlegd, kan ontegensprekelijk worden aangenomen dat de andere gewesten de mogelijkheid hebben gehad om hun eventuele bezorgdheden kenbaar te maken en er aldus voldaan is aan de verplichting uit artikel 6, § 2, 5° BWHI.”

⁷ Omzendbrief VR 2019/4 van 25 oktober 2019 betreffende de wetgevingstechniek, aanwijzing 79.

Art. 54/3. De gemachtigde instanties stellen alles in het werk behandelen om alle aanvragen voor overeenstemmingsbeoordeling van vervoerbare drukapparatuur als vermeld in artikel 54/2, met voorrang te behandelen, ongeacht of die aanvragen voor of na de activering van de noodprocedures, vermeld in artikel 54/1, eerste lid, zijn ingediend.”

Met dat tekstvoorstel kan worden ingestemd, met dien verstande dat de eerste vermelding van het woord “behandelen” moet worden weggelaten.

6.2. In het ontworpen artikel 54/7, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 13 november 2011 wordt bepaald dat de vermelding dat vervoerbare drukapparatuur in de handel wordt gebracht als crisisrelevant goed moet voldoen op het vlak van inhoud en presentatie aan de voorwaarden, vermeld in de uitvoeringshandeling van de Europese Commissie, vermeld in artikel 33*quater*, lid 2, van richtlijn 2010/35/EU.

Artikel 33*quater*, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 2010/35/EU, ingevoegd bij artikel 3 van richtlijn (EU) 2024/2749, voegt daar evenwel nog aan toe dat “[d]ie informatie en eventuele etikettering (...) duidelijk, verstaanbaar en begrijpelijk [zijn]” en dat ze “indien relevant, [worden] verwoord in een door de betrokken lidstaat bepaalde taal die de consumenten en andere eindgebruikers gemakkelijk kunnen begrijpen”. Het ontwerp moet nog worden aangevuld met een regeling ter omzetting van die richtlijnbevestiging.⁸

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

⁸ In zoverre bij die omzetting wordt voorgeschreven dat een of meer talen worden gebruikt bij het verschaffen van die informatie, kan worden aangenomen dat het om een taalvoorschrift gaat met een beperkte en specifieke draagwijdte dat niet als strijdig moet worden beschouwd met de artikelen 30, 129 en 130 van de Grondwet: zie adv.RvS 66.696/AV van 13 februari 2020 over een wetsvoorstel ‘tot wijziging van het Wetboek van Economisch Recht wat het taalgebruik inzake reclame betreft’, *Parl.St.* Kamer 2019-20, nr. 55-102/2, 4-7, opmerking 5.